

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

4. juli 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – miljø – affald – overførsler – forordning (EF) nr. 1013/2006 – artikel 2, nr. 1) – direktiv 2008/98/EF – artikel 3, nr. 1) – begreberne »overførsel af affald« og »affald« – parti af goder oprindeligt beregnet til detailsalg, som blev returneret af forbrugerne eller blev overflødige i sælgerens sortiment«

I sag C-624/17,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Gerechtshof Den Haag (appeldomstolen i Haag, Nederlandene) ved afgørelse af 22. september 2017, indgået til Domstolen den 6. november 2017, i straffesagen mod

Tronex BV,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Arabadjiev (refererende dommer), og dommerne T. von Danwitz og C. Vajda,

generaladvokat: J. Kokott,

justitssekretær: ekspeditionsssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 12. december 2018,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Tronex BV ved advocaat R.G.J. Laan,
- Openbaar Ministerie ved W.J.V. Spek og L. Boogert, som befuldmægtigede,
- den nederlandske regering ved M.K. Bulterman, A.M. de Ree og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede,
- den østrigske regering ved G. Hesse, som befuldmægtiget,
- den norske regering ved C. Anker og I. Meinich, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved E. Manhaeve, F. Thiran og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede,

* Processprog: nederlandsk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 28. februar 2019,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1), sammenholdt med artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en straffesag mod Tronex BV, som er anklaget for at have overført et parti affald fra Nederlandene til Tanzania i strid med bestemmelserne i forordning nr. 1013/2006.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Artikel 1 i forordning nr. 1013/2006 bestemmer:
»1. Ved denne forordning indføres procedurer og kontrolordninger for overførsel af affald, der afhænger af overførsels oprindelse, bestemmelsessted og rute, affaldstypen og den behandling, affaldet skal gennemgå ved bestemmelsesstedet.
2. Denne forordning gælder for overførsel af affald:
[...]
c) eksporteret fra Fællesskabet til tredjelande
[...]«
- 4 Denne forordnings artikel 2 lyder således:
»I denne forordning forstås ved:
1) »affald«: affald som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a), i [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (EUT 2006, L 114, s. 9)]
[...]
35) »ulovlig overførsel«: overførsel af affald, der foretages:
a) uden anmeldelse til alle de berørte kompetente myndigheder i henhold til denne forordning
b) uden de berørte kompetente myndigheders samtykke i henhold til denne forordning [...]
[...]«

5 Nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, er affattet således:

»Overførsler af følgende affald er underlagt proceduren med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke som fastlagt i bestemmelserne i dette afsnit:

a) Hvis overførslen er bestemt til bortskaffelse:

alt affald

[...]«

6 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (EUT 2006, L 114, s. 9) definerer i direktivets artikel 1, stk. 1, litra a), begrebet »affald«. I henhold til artikel 41, stk. 1, i direktiv 2008/98 ophævede og erstattede dette direktiv 2006/12 med virkning fra den 12. december 2010. I overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, i direktiv 2008/98, sammenholdt med bilag V til dette direktiv, skal henvisninger til artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/12 herefter betragtes som henvisninger til definitionen af begrebet »affald« i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98.

7 I artikel 3 i direktiv 2008/98 bestemmes:

»I dette direktiv forstås ved:

1) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med

[...]«

Nederlandsk ret

8 I henhold til artikel 10.60, stk. 2, i Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer) (lov om almindelige bestemmelser om miljøbeskyttelse (lov om miljøforvaltning) af 13. juni 1979 (Stb. 1979, nr. 442) er det forbudt at foretage handlinger som dem, der omhandles i artikel 2, nr. 35), i forordning nr. 1013/2006.

9 Overtrædelse af dette forbud udgør, i henhold til artikel 1a, nr. 1, i Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten (lov om fastsættelse af regler for efterforskning af, retsforfølgelse af og idømmelse af straf for økonomiske lovovertrædelser) af 22. juni 1950 (Stb. 1950, nr. 258), en økonomisk lovovertrædelse, som er strafbar i henhold til denne lovs artikel 6.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

10 Ved den forelæggende ret, Gerechtshof Den Haag (appeldomstolen i Haag, Nederlandene), er der iværksat appel af Tronex, som driver engrosvirksomhed med restpartier af elektronisk udstyr, til prøvelse af en dom afsagt af rechtbank Rotterdam (retten i første instans i Rotterdam, Nederlandene). I første instans blev Tronex idømt en betinget bøde som følge af den hævdede overførsel af affald i strid med bestemmelserne i forordning nr. 1013/2006. Den 10. februar 2014 blev det konstateret, at dette selskab havde til hensigt at overføre et parti elektriske eller elektroniske apparater (herefter »det omhandlede parti«) til en tredjemand med hjemsted i Tanzania. Det omhandlede parti, der var blevet købt for et beløb på 2 396,01 EUR, bestod af elektriske vandkogere, dampstrygejern, ventilatorer og elektriske barbermaskiner. Apparaterne var for størstedelens vedkommende i de originale emballager, men visse apparater var uden emballage. Det drejede sig dels om apparater, der var blevet returneret

af forbrugerne på grundlag af garantien for det pågældende produkt, dels om varer, som f.eks. var udgået af sælgerens sortiment efter en ændring af dette. Desuden var visse apparater defekte. Overførslen fandt sted uden den anmeldelse og uden det samtykke, der er omhandlet i forordning nr. 1013/2006.

- 11 Openbaar Ministerie (anklagemyndighed, Nederlandene) har for den forelæggende ret gjort gældende, at de apparater, som udgjorde det omhandlede parti, ikke længere var egnede til normalt salg til forbrugerne, hvilket havde fået Tronex' leverandører til at »skille sig af med« disse. Der var følgelig tale om »affald« i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98. Den omstændighed, at disse apparater fortsat havde en scrapværdi, og at Tronex rent faktisk havde betalt et beløb i medfør af denne scrapværdi er irrelevant i denne henseende. Følgelig skulle overførslen af dette parti »affald« til en tredjemand med hjemsted i Tanzania have opfyldt de krav, der følger af forordning nr. 1013/2006.
- 12 Tronex har bestridt den kvalificering som »affald«, som anklagemyndigheden tilsigter at give de apparater, som udgør det omhandlede parti. Dette selskabs leverandører har ikke »skilt sig af med« disse apparater som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98, men har solgt dem til Tronex som almindelige varer, der har en vis markedsværdi.
- 13 Under disse omstændigheder har Gerechtshof Den Haag (appeldomstolen i Haag) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
  - »1) a) Skal en detailhandler, som [på grundlag af en aftale med sin leverandør] leverer en genstand, som en forbruger har returneret til [denne], eller en genstand, som er blevet overflødig i [dennes] sortiment, tilbage til [leverandøren] (det være sig importøren, engroshandleren, distributøren, producenten eller en anden, som [denne] har modtaget genstanden fra), anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i artikel 3, nr. 1), [i direktiv 2008/98]?
    - b) Har det nogen betydning for besvarelsen af [det første spørgsmål, litra a)], om der herved er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?
    - c) Har det nogen betydning for besvarelsen af [det første spørgsmål, litra a)], om der herved er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller [en sådan] betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige formål?
  - 2) a) Skal en detailhandler eller en leverandør, som videresælger en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, til en opkøber (af restpartier), anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i [...] artikel 3, nr. 1), [i direktiv 2008/98]?
    - b) Har størrelsen af den købspris, som opkøberen skal betale til detailhandleren eller leverandøren, betydning for besvarelsen af [det andet spørgsmål, litra a)]?
    - c) Har det nogen betydning for besvarelsen af [det andet spørgsmål, litra a)], om der er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?
    - d) Har det nogen betydning for besvarelsen af [det andet spørgsmål, litra a)], om der er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller [en sådan] betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige formål?
  - 3) a) Skal en opkøber, der til en (udenlandsk) tredjemand videresælger [et stort parti] hos detailhandlere eller leverandører opkøbte varer, der er returneret af forbrugere og/eller blevet overflødig, anses for at være en indehaver, der skiller sig af med [et vareparti] som omhandlet i [...] artikel 3, nr. 1), [i direktiv 2008/98]?
    - b) Har størrelsen af den købspris, som tredjemanden skal betale til opkøberen, betydning for besvarelsen af [det tredje spørgsmål, litra a)]?

- c) Har det betydning for besvarelsen af [det tredje spørgsmål, litra a)], om varepartiet også indeholder varer, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?
- d) Har det betydning for besvarelsen af [det tredje spørgsmål, litra a)], om varepartiet også indeholder varer, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller [en sådan] betydning, at den omhandlede genstand som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål?
- e) Har det nogen betydning for besvarelsen af [det tredje spørgsmål, litra c)], eller [det tredje spørgsmål, litra d)], hvilken procentsats de defekte varer udgør af hele det parti, der er videresolgt til tredjemanden? I bekræftende fald, hvilken procentsats er da afgørende?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 14 Med spørgsmålene, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en overførsel til et tredjeland af et parti elektriske eller elektroniske apparater, som de i hovedsagen omhandlede, som oprindeligt var bestemt til detailsalg, men som blev returneret af forbrugeren eller som, af forskellige årsager, blev tilbagesendt af detailhandleren til dennes leverandør, såsom de i hovedsagen omhandlede elektriske apparater, skal anses for en »overførsel af affald« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, sammenholdt med denne forordnings artikel 2, nr. 1), og med artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98.
- 15 I overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 1013/2006 gælder denne for overførsel af affald eksporteret fra Unionen til tredjelande.
- 16 Hvad angår begrebet »affald« bemærkes, at artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98 definerer affald som ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
- 17 I overensstemmelse med Domstolens faste praksis afhænger kvalificeringen som affald først og fremmest af indehaverens handlemåde og af, hvorledes udtrykket »skille sig af med« skal forstås (dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 18 Hvad angår udtrykket »skille sig af med« følger det ligeledes af Domstolens faste praksis, at dette udtryk skal fortolkes under hensyn til formålet med direktiv 2008/98, som ifølge direktivets sjette betragtning er at minimere de negative virkninger af affaldsproduktion og -håndtering for menneskers sundhed og miljøet, samt i lyset af artikel 191, stk. 2, TEUF, hvorefter Den Europæiske Unions politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau og bl.a. bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats. Det følger heraf, at udtrykket »skille sig af med« og dermed begrebet »affald« som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98 ikke kan fortolkes indskrænkende (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 19 Det fremgår af bestemmelserne i direktiv 2008/98, at udtrykket »skille sig af med« omfatter såvel »nyttiggørelse« som »bortskaffelse« af et stof eller en genstand som omhandlet i dette direktivs artikel 3, nr. 15) og nr. 19) (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 20 Om der foreligger »affald« i direktiv 2008/98's forstand, skal nærmere bestemt undersøges på grundlag af samtlige omstændigheder, hvorved der skal tages hensyn til direktivets formål, og det skal påses, at dets virkning ikke begrænses (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

- 21 Visse omstændigheder kan således udgøre et indicium for, at der foreligger en handling, en hensigt eller en forpligtelse til at skille sig af med et stof eller en genstand som omhandlet i artikel 3, nr. 1, i direktiv 2008/98 (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 41).
- 22 Der skal særligt tages hensyn til den omstændighed, at den pågældende genstand eller det pågældende stof ikke, eller ikke længere, er til nogen nytte for indehaveren, således at denne genstand eller dette stof udgør en byrde, som indehaveren søger at skille sig af med. Hvis dette nemlig er tilfældet, er der risiko for, at indehaveren skiller sig af med genstanden eller stoffet i hans besiddelse på en måde, som vil kunne skade miljøet, bl.a. ved henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse heraf. Ved at henhøre under begrebet »affald« som omhandlet i direktiv 2008/98 er denne genstand eller dette stof omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, hvilket indebærer, at en nyttiggørelse eller bortskaffelse af denne genstand eller af dette stof skal foretages på en måde, således at menneskers sundhed ikke bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 23 I denne henseende udgør sandsynlighedsgraden for genanvendelse af et gode, et stof eller et produkt uden forudgående forarbejdning et relevant kriterium med henblik på at afgøre, om disse er affald i direktivet 2008/98's forstand. Såfremt der ud over den blotte mulighed for genanvendelse af det pågældende gode, stof eller produkt består en økonomisk fordel for indehaveren ved genanvendelse, er sandsynligheden for en sådan genanvendelse høj. I en sådan situation kan det pågældende gode, stof eller produkt ikke længere fremstå som en byrde, som indehaveren ville søge at »skille sig af med«, men som et autentisk produkt (jf. i denne retning dom af 18.12.2007, Kommissionen mod Italien, C-263/05, EU:C:2007:808, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 24 Det er på ingen måde berettiget at lade kravene i direktiv 2008/98, som har til formål at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af affald foretages, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet, omfatte goder, stoffer eller produkter, som indehaveren har til hensigt at udnytte eller markedsføre på fordelagtige betingelser, uafhængigt af en hvilken som helst nyttiggørelse. Henset til forpligtelsen til at foretage en vid fortolkning af begrebet »affald« kan denne argumentation imidlertid kun anvendes på situationer, hvor der ikke blot er en mulighed for, at det pågældende gode eller det pågældende stof vil blive genanvendt, men hvor det er sikkert, at en sådan genanvendelse vil finde sted, uden at det er nødvendigt med henblik herpå først at anvende en af de metoder til nyttiggørelse af affald, der er fastsat i bilag II til direktiv 2008/98, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).
- 25 Det tilkommer den forelæggende ret, der er enekompetent til at vurdere de faktiske omstændigheder i den sag, der er indbragt for den, endeligt at undersøge, om indehaveren af den pågældende genstand eller det pågældende stof rent faktisk havde til hensigt at »skille sig af med« denne eller dette, idet den skal tage hensyn til samtlige omstændigheder i den konkrete sag og skal sikre, at det i direktiv 2008/98 fastsatte formål overholdes. Når dette er sagt, tilkommer det Domstolen at forsyne denne ret med relevant vejledning med henblik på at afgøre den tvist, der er indbragt for den (jf. i denne retning dom af 3.10.2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, præmis 47, og af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 48).
- 26 I det foreliggende tilfælde skal det undersøges, om de elektriske apparater, der udgør det omhandlede parti, skulle anses for »affald« på det tidspunkt, hvor de blev opdaget af de nederlandske toldmyndigheder.

- 27 I denne henseende må det, i det tilfælde, hvor Tronex har erhvervet apparater, som på et tidligere tidspunkt allerede var blevet affald, og ikke har foretaget en bortskaffelse eller nyttiggørelse heraf, antages, at virksomheden foretager en overførsel af affald i strid med de relevante bestemmelser i forordning nr. 1013/2006.
- 28 For så vidt angår den omstændighed, som er nævnt af den forelæggende ret, at de elektriske apparater, som udgør det omhandlede parti, ikke længere var egnede til den anvendelse, som de oprindeligt var bestemt til af deres indehavere, dvs. detailhandlere, grossister og importører af denne slags apparater i ny stand, skal det imidlertid påpeges, at denne omstændighed kan udgøre et indicium for, at det omhandlede parti udgør en byrde, som leverandørerne forsøger at »skille sig af med«.
- 29 Hvad angår de omstændigheder, at de nævnte apparater havde en scrapværdi, og at Tronex har betalt et vist beløb for denne, må begrebet »affald« ifølge Domstolens faste praksis ikke forstås således, at det udelukker stoffer og genstande, der har en handelsværdi, og som kan gøres til genstand for økonomisk genbrug (dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 Den forelæggende rets tvivl hænger navnlig sammen med den omstændighed, at selv om disse apparater for størstedelens vedkommende var i de originale emballager, var visse af disse uden emballage. Det omhandlede parti bestod nemlig dels af elektriske apparater, som forbrugerne havde returneret i medfør af produktgarantien, dels af artikler, som var blevet overflødige i detailhandlerens, grossistens eller importørens sortiment, f.eks. efter en ændring af dette. Desuden var visse apparater defekte.
- 31 I denne henseende indebærer den blotte omstændighed, at sælgeren og køberen har kvalificeret salget som værende et salg af et parti, og at dette parti indeholder apparater, som skal anses for affald, ikke, at samtlige apparater i dette parti udgør affald.
- 32 For det første kan det, for så vidt angår de artikler, som er blevet overflødige i detailhandlerens, grossistens eller importørens sortiment, og som fortsat befinder sig i deres uåbnede originale emballage, antages, at der er tale om nye produkter, med hensyn til hvilke det kan formodes, at de virker. Sådanne elektriske apparater kan anses for at være kurante varer, som kan være genstand for almindelig handel, og som principielt ikke udgør en byrde for disses indehaver, i overensstemmelse med den i denne doms præmis 22 nævnte retspraksis.
- 33 De sagsakter, som Domstolen råder over, indeholder ikke oplysninger, som gør det muligt at antage, at indehaveren heraf havde til hensigt at »skille sig af med« de nævnte apparater, som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at kontrollere, at der ikke foreligger nogen oplysninger, som kan rejse tvivl om, at disse artikler virker.
- 34 For det andet bemærkes, hvad angår de elektroniske artikler, der er returneret i medfør af produktgarantien, at en returnering foretaget i overensstemmelse med en kontraktbestemmelse og til gengæld for en tilbagebetaling af købsprisen ikke kan sidestilles med en kassering. Når en forbruger foretager en sådan returnering af kontraktstridige goder med henblik på at opnå tilbagebetaling i medfør af den garanti, som er tilknyttet salgskontrakten for dette gode, vil nævnte forbruger nemlig ikke kunne anses for at have haft til hensigt at ville bortskaffe eller nyttiggøre et gode, som denne havde til hensigt at »skille sig af med« som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98. I øvrigt tilføjes, at risikoen for at se forbrugeren skille sig af med dette gode på en måde, som vil kunne skade miljøet, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er lille (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Shell Nederland, C-241/12 og C-242/12, EU:C:2013:821, præmis 46).
- 35 En sådan returnering i medfør af produktgarantien gør det imidlertid ikke muligt at afgøre, om en genanvendelse af de omhandlede elektriske apparater i en sådan sammenhæng er sikker, således som den i denne doms præmis 24 nævnte retspraksis kræver. Det må derfor, med henblik på at fastsætte

risikoen for, at indehaveren skiller sig af med disse på en måde, som vil kunne skade miljøet, efterprøves, om de elektriske apparater, som blev returneret i medfør af produktgarantien, når de har en defekt, fortsat kan sælges uden reparation med henblik på at blive anvendt i overensstemmelse med deres oprindelige formål, og om denne genanvendelse er sikker.

- 36 Hvis defekter, som nødvendiggør en reparation, berører et sådant apparat, således at det ikke kan anvendes i overensstemmelse med dets oprindelige formål, udgør dette derimod en byrde for indehaveren heraf og skal således anses for affald, for så vidt som det ikke er sikkert, at indehaveren rent faktisk vil foretage en reparation af dette. Som Europa-Kommissionen har anført i sine skriftlige indlæg, er den omstændighed, at der foreligger tvivl hvad angår det forhold, at et gode fortsat vil kunne sælges med henblik på en anvendelse, som er i overensstemmelse med dets oprindelige formål, afgørende hvad angår en kvalificering af dette som »affald«.
- 37 Udgiften til den reparation, som er nødvendig for, at det pågældende gode igen kan anvendes i overensstemmelse med dets oprindelige formål, er således mindre vigtig, dels eftersom den blotte omstændighed, at sidstnævnte ikke virker, gør det til en byrde for indehaveren af dette, dels eftersom dets fremtidige anvendelse i overensstemmelse med dette formål, således som det fremgår af den foregående præmis, ikke er sikker.
- 38 Følgelig må det antages, at en defekt af en sådan karakter, at det pågældende produkt ikke længere vil kunne anvendes i overensstemmelse med dets oprindelige formål, kan godtgøre, at en genanvendelse af et sådant produkt ikke er sikker.
- 39 Det bemærkes i denne henseende, at den måde, hvorpå en indehaver behandler en mangel eller en defekt, kan udgøre et indicium for, at der foreligger en handling, en hensigt eller en forpligtelse til at skille sig af med det pågældende gode. Når denne sælger eller overdrager dette gode til en tredjemand uden forinden at have konstateret, om dette virker, må det således antages, at det nævnte gode repræsenterer en byrde for indehaveren, som denne skiller sig af med, således at dette gode skal kvalificeres som »affald« som omhandlet i direktiv 2008/98.
- 40 Med henblik på at godtgøre, at apparater, der ikke virker, ikke udgør affald, påhviler det derfor indehaveren af de pågældende produkter at godtgøre, at deres genanvendelse ikke blot er eventuel, men sikker, og at sikre sig, at de forudgående kontroller, endog reparationer, der er nødvendige med henblik herpå, er foretaget.
- 41 I øvrigt påhviler det den indehaver, som påtænker at overføre apparater som de i hovedsagen omhandlede til en tredjemand, at sørge for at beskytte dem mod skader i forbindelse med transporten ved hjælp af en passende emballage, således at de fortsat virker. I mangel af en sådan emballage må det, for så vidt som indehaveren accepterer risikoen for, at disse apparater beskadiges under transporten, antages, at denne har til hensigt at skille sig af med disse.
- 42 Som anført af generaladvokaten i punkt 42 i dennes forslag til afgørelse udgør en sådan kontrolpligt og i givet fald reparationspligt samt emballeringspligt en forholdsmæssig foranstaltning, henset til formålet med direktiv 2008/98.
- 43 Henset til ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at en overførsel til et tredjeland af et parti elektriske og elektroniske apparater, som de i hovedsagen omhandlede, som oprindeligt var bestemt til detailsalg, men som blev returneret af forbrugeren, eller som af forskellige årsager blev tilbagesendt af detailhandleren til dennes leverandør, såsom de i hovedsagen omhandlede elektriske apparater, skal anses for en »overførsel af affald« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, sammenholdt med denne forordnings artikel 2, nr. 1), og med artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98, når dette parti indeholder apparater, med hensyn til hvilke det ikke på forhånd er blevet konstateret, at de virker, eller som ikke er korrekt beskyttet imod skader i

forbindelse med transporten. Derimod skal sådanne goder, der er blevet overflødige i sælgerens sortiment, og som befinder sig i deres uåbnede originale emballage, ikke, i mangel af indicier for det modsatte, anses for affald.

Sagsomkostninger

- ⁴⁴ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

En overførsel til et tredjeland af et parti elektriske og elektroniske apparater, som de i hovedsagen omhandlede, som oprindeligt var bestemt til detailsalg, men som blev returneret af forbrugeren, eller som af forskellige årsager blev tilbagesendt af detailhandleren til dennes leverandør, såsom de i hovedsagen omhandlede elektriske apparater, skal anses for en »overførsel af affald« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, sammenholdt med denne forordnings artikel 2, nr. 1), og med artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, når dette parti indeholder apparater, med hensyn til hvilke det ikke på forhånd er blevet konstateret, at de virker, eller som ikke er korrekt beskyttet imod skader i forbindelse med transporten. Derimod skal sådanne goder, der er blevet overflødige i sælgerens sortiment, og som befinder sig i deres uåbnede originale emballage, ikke, i mangel af indicier for det modsatte, anses for affald.

Underskrifter